

COVID-19 Sürecinde Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Web 2.0 Araçlarını Kullanma Öz Yeterliliklerinin İncelenmesi*

Research of Physical Education and Sports Teachers' Self-Efficacy in Using Web 2.0 Tools in the Duration of COVID-19*

Muhammet Ali KESKİN**

Sinan UĞRAŞ***

Öz

Bu araştırmanın amacı Çanakkale ilinde görev yapan beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları hakkında öz yeterliliklerini incelemektir. Araştırmada karma yöntemlerden yakınsayan paralel desen kullanılmıştır. Nitel araştırma grubunu, maksimum çeşitlilik örneklemesine göre Çanakkale ilinde Milli Eğitim İl Müdürlüğüne bağlı resmi ve özel okullar, liseler ve halk eğitim merkezlerinde görev yapan 15 beden eğitimi öğretmeni oluştururken, nicel araştırma grubunu 244 beden eğitimi öğretmeni oluşturmaktadır. Veri toplama aracı olarak, “yarı yapılandırılmış görüşme formu” ve “Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirmeye Yönelik Öz-Yeterlik İnanç Ölçeği (W2ÖYİÖ)” kullanılmıştır. Nicel araştırma sonucunda beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarına karşı öz yeterliliklerini yüksek buldukları sonucuna ulaşılmıştır. Ancak nitel araştırmalarda öğretmenlerin çeşitli sayıda (çok sayıda) Web 2.0 araçları hakkında bilgi sahibi olmadığı, sıklıkla kullanılan birkaç Web 2.0 aracına karşı geniş bilgi sahibi olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Bazı Web 2.0 araçlarını derinlemesine bilmeleri, öğretmenlerin Web 2.0 araçları yeterliliği hakkında yanılıya düşmelerine sebep olmuş görünmektedir. Beden eğitimi öğretmenleri Web 2.0 teknolojileri ile ilgili hizmet içi eğitim veya lisans düzeyinde eğitim verilmesi gerektiğini belirtmişlerdir. Bazı öğretmenler ise beden eğitimi dersi kapsamında teknoloji ve Web 2.0 araçlarının gerekliliğini sorgulamaktadırlar. Ayrıca araştırmada genç yaş grubundaki öğretmenlerin, özel okul çalışanı öğretmenlerin ve lisansüstü eğitim düzeyinde yer alan öğretmenlerin Web 2.0 araçları hakkında bilgi ve hakimiyetinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Covid 19, Web-2.0, Uzaktan eğitim, Özyeterlilik

* Bu çalışma yüksek lisans tezinden üretilmiştir. Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü (2021).

** Doktora öğrencisi, Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Lisansüstü Eğitim Enstitüsü, Çanakkale, Türkiye, keskinma.42@gmail.com, ORCID: 0000-0001-6514-3158

*** Doç.Dr., Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi, Çanakkale, Türkiye, sinanugras@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0792-1497

Abstract

The aim of this research was to examine the self-sufficiency of physical education teachers working in Çanakkale province in terms of distance education and Web 2.0 tools. The convergent parallel design, which is a mixed method, was used in the study. The qualitative research group consisted of 15 physical education teachers working in public and private schools, high schools and adult education centers affiliated with the Provincial Directorate of National Education in Çanakkale, while the quantitative research group consisted of 244 physical education teachers. The “semi-structured interview form” and the “Web 2.0 Rapid Content Development Self-Sufficiency Belief Scale (W2ÖYİÖ)” were used as data collection tools. As a result of the quantitative research, it was found that physical education teachers considered their self-sufficiency towards Web 2.0 tools to be high. However, in the qualitative research, it was found that teachers did not have information about a number of Web 2.0 tools and had extensive knowledge about a few frequently used Web 2.0 tools. It seems that knowing some Web 2.0 tools in depth has caused teachers to be mistaken about their proficiency in Web 2.0 tools. Physical education teachers stated that in-service training or education at the undergraduate level should be provided in relation to Web 2.0 technologies. Some teachers also question the necessity of technology and Web 2.0 tools within the scope of physical education. In addition, it was found that teachers in the young age group, teachers working in private schools and teachers with postgraduate education had high knowledge and mastery of Web 2.0 tools.

Keywords: Covid 19, Web-2.0, Distance education, Self-efficacy

GİRİŞ

2019 yılında ortaya çıkan ve tüm dünyayı etkisi altına alan Covid 19 pandemisinden birçok sektör etkilenmiş ve değişim yoluna gitmiştir. Günlük yaşamı da etkileyen bu değişimler ülkeden ülkeye farklılıklar göstermektedir. Örneğin İsveç'te salgının yayılmaması için alınan önlemler minimum düzeyde tutulurken, İspanya'da insanların rutin özgürlüğünü kısıtlayacak şekilde katı kurallar uygulanmıştır (Varea ve González-Calvo, 2021). Ekonomiden toplumsal yaşantıya, eğitime kadar birçok alanda etki eden bu salgın insanları sosyal anlamda da olumsuz yönde etkilemiştir (Kim, Chan Woong, Ha ve Yu, 2021). Birçok insan kendini evden çalışırken veya eğitimine uzaktan eğitim yoluyla devam ederken bulmuştur (Bergdahl ve Nouri, 2021). UNESCO'nun 2021 verilerine göre pandeminin zirve yaptığı 2020 Nisan mayıs aylarında 186 ülkede 1,2 milyardan fazla çocuğun sınıflarında olmadığı tahmin edilmiştir (Chan, Leung, Wong, ve Chan, 2021). Eğitimde ve öğrencilerin üzerindeki bu farklılık, toplumları yeni değişimlere öğretim ilke yöntemlerine gitmeye zorunlu kılmıştır. Geçmişte denenmiş olan ve hala uygulamada olan uzaktan eğitim yöntemleri, bu süreçte zirve noktaya ulaşmıştır. Birçok okul yüz yüze eğitimden uzaktan eğitime geçmiş, California'da 19 Mart 2020 itibarıyla yüz yüze eğitim içeren tüm okullar kapatılmıştır (Vilchez, Kruse, Puffer, ve Dudovitz, 2021).

Türkiye'de de ilkokul, ortaokul ve liselerde tüm eğitim kurumları 16 Mart 2020 tarihinde kapatılmıştır ve bir hafta sonra 23 Mart 2020 itibarıyla uzaktan eğitime geçilmiştir (Yağız, 2021). Okulların kapatılması ve uzaktan eğitime geçilmesi farklı derslerde farklı yaklaşımların gerekliliğini doğurmuştur. Yabancı dil, fen bilimleri, matematik gibi birçok konu alanı gibi, beden eğitimi de çevrimiçi öğretim moduna kaydırıldı (Varea ve González-Calvo, 2021). Beden eğitimi ve spor gibi uygulamaya yönelik derslerin işlenebilmesi için öğretmen-öğrenci etkileşiminin sorunsuz gerçekleştirilebilmesi ve ders materyalinin teminin sağlanabilmesi kazanımlara ulaşmada oldukça önemlidir (Kerkez ve Soy, 2022).

Ders bu özellikleri nedeniyle işlenebilmesi ve ne derece verimli olabileceği konusunda soru işaretlerini de beraberinde getirmektedir. Ayrıca uygulamalı ders işleme alışkın olan ve derslerini bu tarzda verimli işlediğine inanan beden eğitimi öğretmenleri için de uzaktan eğitim sürecinin sorunlara sebep olabileceği düşünülmektedir (Varea ve González-Calvo, 2021). Birçok beden eğitimi öğretmeni için yüz yüze öğretimden çevrimiçi öğretime geçiş, stres ve kaygıya neden olmuştur (Kim, Chan Woong, Ha, ve Yu, 2021). Bu sürece uyum sağlama konusunda öğretmenlerin uzaktan eğitim konusunda yeterlilikleri önemli derecede etkili olurken bir diğer önemli faktör ise okulların teknolojik yeterlilikleri, alt yapı, internet sorunları olarak düşünülebilir. Çeşitli çalışmalar, günümüz modern öğrencilerinin teknolojiyi kullandıklarında öğrenmeyi ve etkileşimi artırdığını, bilgi aktarımını hızlı ve etkili bir şekilde gerçekleştirdiğini, zihinlerinin daha hızlı çalışmaya meyilli olduğunu göstermiştir (Subramani ve Raja, 2018). Ancak bunun için teknolojiyi kullanabilmek, etkili ve verimli olacak şekilde bilgisayar teknolojilerine ulaşım sağlamak önemlidir. Teknolojiyi verimli kullanabilmek adına bir diğer önemli konu ise öğretmenlerin teknopedagojik açıdan yeterli olabilme düzeyleridir.

Konu ile ilgili farklı branşlardaki öğretmenlerin teknopedagojik yeterlilikleri incelendiğinde; sosyal bilgiler öğretmenleri özelinde yapılan çalışmada öğretmenlerin %81 oranla kendilerini yeterli buldukları, yüksek yaşlardaki öğretmenlerde değerlerde düşüş görüldüğü, teknopedagojik bilgi gelişimi paralelinde öğretmenlerin alan bilgisi gelişiminde de artış olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır (Demirezen ve Keleş, 2020). Yani öğretmenlerin teknopedagojik bilgi birikimleri alan bilgisi ile paralellik göstermekte ve karşılıklı bir etkileşim halinde birbirini geliştiren bir rol oynamaktadır. Yine okul öncesi öğretmenler özelinde yapılan bir çalışma bulgularına göre öğretmenler teknopedagojik yeterliliklerini yeterli bulmalarına rağmen çalışmanın alt boyutlarından teknolojik bilgi (TB) konusunda desteğe ihtiyaçları olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır (Özdurak Sıngın ve Gökbulut, 2020). Yine yapılan benzer çalışmalarda sınıf öğretmenlerinin teknoloji kullanım öz yeterlilikleri ile ilgili olumlu yargıları olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin teknopedagojik anlamda yeterliliklerinin ölçüldüğü çalışma bulgularında ise okul öncesi öğretmenlerin çalışmasına paralellik gösterdiği görülmektedir. Öğretmenler her ne kadar kendilerini yeterli görselerde 'teknoloji bilgisi' anlamında diğer alt boyutlara göre düşük değerlere sahip oldukları sonucuna ulaşılmıştır (Çar ve Aydos, 2020). Öğretmenler pedagojik ve alan bilgisi anlamında teknoloji bilgisine göre kendilerini daha yeterli hissetmektedirler. Ancak eğitim öğretim sürecinin bir bütün halinde ele alınması gerekliliği düşünüldüğünde bu değerlerin dengeli olması gerekliliği ortaya çıkmaktadır. Teknolojik pedagojik bilgi, farklı öğretim yaklaşımlarının bir kolaylaştırıcısı olarak teknolojinin sağladığı olanaklara ve kısıtlamalara atıfta bulunur (Mishra ve Koehler, 2006). Bu noktada teknoloji ile pedagoji arasındaki entegrasyonu sağlamak gerekir. Teknoloji odaklı çalışmalar öğretmenlerin teknoloji kullanımına ilişkin bilgi ve kapasiteleri ile ilgilenirken pedagoji odaklı çalışmalar öğretim sürecindeki teknoloji kullanım bilgilerini pedagoji ile birleştirir (Kabakçı Yurdakul, 2011). Öğretmenler dersin işlenmesi ve verimli olabilmesi için bu yeterliliklerine sahip olmalıdır. Öğretmenlerin teknopedagojik yeterlilikleri, teknolojik alt yapı, okulların ve eğitim sisteminin uzaktan eğitime hazır olma derecesi ve öğrencilerin teknolojiyi kullanabilme kapasitesi Covid 19 sürecinde uzaktan eğitim ile işlenen derslerin de verimliliğini ve kalitesini belirleyici olacaktır. Bu

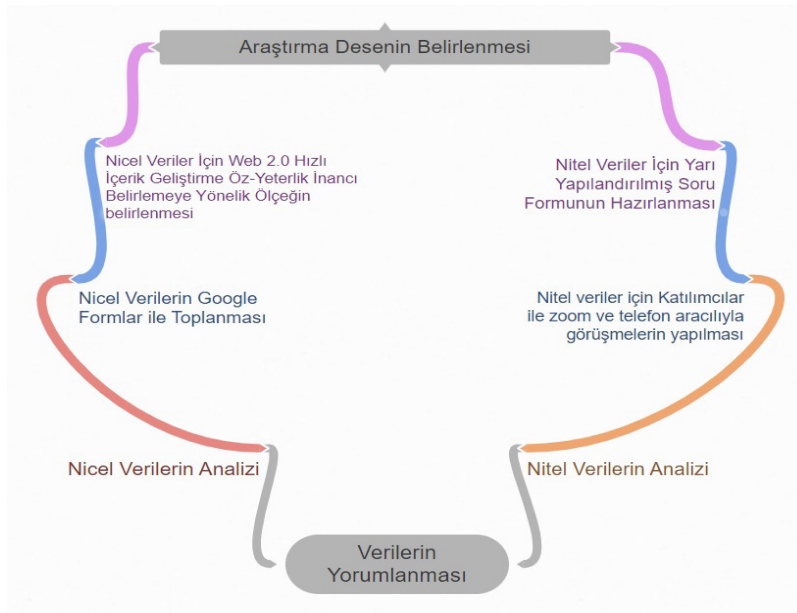
bağlamda araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin uzaktan eğitimde kullanılan Web 2.0 araçları konusundaki yeterlilikleri incelenmiştir.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırma modeli, araştırma grubu, veri toplama araçları, verilerin analizi ve araştırmanın etik boyutu yer almaktadır.

Araştırma Deseni

Araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 hızlı içerik geliştirme öz-yeterlik inanç düzeylerinin incelenmesi amacıyla karma araştırma yöntemlerinden yakınsayan paralel desen kullanılmıştır. Öğretmenlerin Web 2.0 araçlarının kullanma yeterlilik düzeylerini tespit etmek ve yeterliliklerini derinlemesine inceleyebilmek için hem nicel hem de nitel veriler aynı anda toplanmıştır. Bu araştırma deseninde nitel ve nicel veriler eşit derecede öneme sahiptir. Nitel ve nicel veriler ayrı ayrı analiz edilir ancak beraber yorumlanır (Creswell ve Plano, 2014). Araştırmada nitel ve nicel yöntemlerin içeriğinde bulunan bazı sınırlılıkları ve güçlü yanları dengelemesi bakımından karma araştırma yöntemi seçilmiştir (Aydın Çakır ve Türkes, 2021). Araştırmanın işlem yolu Şekil 1’de gösterilmiştir.

Şekil 1. Araştırma İşlem Yolu

Araştırma Grubu

Nicel Araştırma Grubu: Nicel veriler için araştırma grubunu Çanakkale ilinde görev yapan 244 beden eğitimi öğretmeni oluşturmuştur. Tablo 1’de katılımcı öğretmenlerin nitelikleri gösterilmiştir.

Tablo 1. Araştırmanın nicel bölümüne katılan beden eğitimi öğretmenlerinin nitelikleri

	Değişken	%	f
Hizmet Yılı	1-10	57,0	139
	11-20	27,9	68
	21-40	15,1	37
Okul Türü	Devlet	88,5	216
	Özel	11,5	28
Eğitim Seviyesi	Lisans	80,7	197
	Yüksek Lisans	19,3	47
Cinsiyet	Erkek	59,4	145
	Kadın	40,6	99
Toplam		100	244

Nitel Araştırma Grubu: Araştırmanın nitel bölümüne katılan beden eğitimi öğretmenlerinin belirlenmesinde amaçlı örneklem yöntemi kullanılmıştır. Katılımcılar üzerinde zengin verinin olduğu düşünülen durumlarda daha derinlemesine incelenmeye olanak vermesi nedeniyle amaçlı örneklem yöntemi sıklıkla kullanılan bir yöntemdir (Patton, 2014). Araştırmanın Covid 19 pandemisinin eğitim sistemine etkilerinin zirveye çıktığı 2021 yılında yapılması ve beden eğitimi öğretmenlerinin bu süreçte Web 2.0 araç kullanımına normal sürece göre daha fazla ihtiyaç duymaları sebebiyle deneyimlerini derinlemesine incelemek için amaçlı örnekleme yöntemlerinden maksimum çeşitlilik örnekleme kullanılmıştır. Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 hızlı içerik geliştirmeye yönelik yeterlilikleri ile ilgili benzer ve farklı düşüncelerin keşfedilmesi ve bunların tanımlanması (Baltacı, 2018; Neuman, 2014) için maksimum çeşitlilik örnekleme yöntemi kullanılmıştır. Bunların sağlanabilmesi için nicel veri toplama aracında kullanılan cinsiyet, çalıştığı okul türü, özel ve devlet okulunda çalışma durumu ve eğitim durumu gibi farklılık içeren kriterler göz önünde bulundurularak katılımcılar araştırmaya dahil edilmiştir. Araştırmaya Çanakkale Milli Eğitim Müdürlüğüne bağlı resmi ve özel okullar, liseler ve halk eğitim merkezlerinde görev yapan 15 beden eğitimi öğretmeni katılmıştır. Araştırmaya dahil edilen beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin ifadeleri araştırmanın nitel bulgularında verilirken etik kaygılar nedeniyle Katılımcı 1 (K1), Katılımcı 2 şeklinde (K2) gösterilmiştir.

Tablo 2. Araştırmanın nitel bölümüne katılan beden eğitimi öğretmenlerinin nitelikleri

Takma isim	Cinsiyet	Okul Türü	Hizmet Yılı	Yaş	Eğitim Durumu
K1	Erkek	Devlet	4	27	Lisansüstü
K2	Erkek	Devlet	8	37	Lisansüstü
K3	Kadın	Özel	1	25	Lisansüstü
K4	Kadın	Devlet	11	41	Lisansüstü
K5	Erkek	Devlet	8	33	Lisansüstü
K6	Erkek	Özel	3	28	Lisans
K7	Kadın	Özel	1	24	Lisans
K8	Kadın	Devlet	13	39	Lisans
K9	Erkek	Devlet	6	28	Lisans
K10	Kadın	Devlet	9	33	Lisans
K11	Erkek	Devlet	21	43	Lisans
K12	Erkek	Devlet	14	38	Lisans
K13	Kadın	Devlet	12	34	Lisans
K14	Erkek	Devlet	20	41	Lisans
K15	Kadın	Devlet	13	38	Lisans

Veri Toplama Araçları

Araştırmada nicel veri toplama aracı ve nitel veri toplama aracı bu bölümde belirtilmiştir.

Nicel Veri Toplama Aracı: Araştırmanın nicel verilerinin toplanması amacıyla Birişçi, Kul, Aksu, Akaslan ve Çelik (2018) tarafından geliştirilen “Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnanç Ölçeği” kullanılmıştır. Ölçek 21 maddeden oluşmaktadır ve üç faktörlü (hazırlık, sunum, değerlendirme) likert tipi 5’li dereceli tipte ölçekleme türüne sahiptir. Ölçeğin orijinal halinde açıkladığı varyans oranı % 65,630 iken, bu araştırma için veri setinin Kaiser-Meyer-Olkin (KMO) katsayısına 0,959 olarak ulaşılmış Bartlett’s Test of Sphericity testinin değerlerinin ($\chi^2=365,14$, $df:115$, $p<0,000$) olduğu tespit edilmiştir. Bu araştırma için açıkladığı varyans oranının %65,535 olduğu tespit edilmiştir. Araştırma özelinde W2ÖYİÖ’nün AMOS 23 istatistik programında doğrulayıcı faktör analizi (DFA) yapılmıştır. Yapılan ilk DFA analizinde χ^2/sd , NFI, CFI ve RMSEA değerleri kabul edilebilir sınırların dışında olduğundan dolayı (Hooper vd., 2008; Kline, 2016) hazırlık boyutunda sırayla 2 ile 5, 4 ile 7, 5 ile 7, 8 ile 9 ve 12 ile 13. maddeler arasında, sunum boyutunda 14 ile 15. maddeler arasında modifikasyon yapılmıştır. Bu modifikasyonlar sonucunda χ^2/sd (2.544), NFI (.895), CFI (.933), TLI (.922), IFI (.933) ve RMSEA (.080) değerlerinde kabul edilebilir sınırlara ulaşılmıştır (Hooper ve diğ., 2008; Kline, 2016).

Nitel Veri Toplama Aracı: Araştırmanın nitel verilerinin toplanmasında beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçları öz yeterliliklerini derinlemesine incelenebilmesi için nitel araştırmalarda sıklıkla tercih edilen yarı yapılandırılmış soru formu kullanılmıştır. Araştırmacılar tarafından geliştirilen yarı yapılandırılmış soru formu 10 sorudan oluşmaktadır. Yarı yapılandırılmış soru formunun kullanılma nedenlerinden en önemlisi, görüşme esnasında oluşabilecek yeni durumlar için soru formunun dışına çıkılabilecek esnek bir yapıya (Merriam, 2013) sahip olmasıdır. Bu amaç doğrultusunda, araştırmanın Covid 19 pandemi sürecinde olması sebebiyle, katılımcı beden eğitimi öğretmenleri ile olan görüşmeler öğretmenlerin istekleri doğrultusunda zoom, telefon ya da yüz yüze olarak gerçekleştirilmiştir. Telefonla görüşerek veri elde edilmesi bir süredir yapılan (Mitchell ve diğ., 1999) bir veri toplama tekniği olarak uygulanırken zoom ise son zamanlarda kullanım kolaylığı, maliyet gerektirmemesi gibi bazı avantajları nedeniyle nitel bir veri toplama aracı olarak önerilmektedir (Archibald ve diğ., 2019). Görüşmeler 24 dakika ile 45 dakika arasında sürmüştür. Görüşmeler veri kaybının yaşanmaması için kayıt altına alınmış daha sonra görüşmeler yazılı metne dönüştürülmek üzere word belgesine aktarılmıştır.

Verilerin Analizi

Nicel Verilerin Analizi: Araştırmanın nicel bölümünde elde edilen veriler SPSS 23 programına aktarılmıştır. Verilerin normallik analiz için çarpıklık ve basıklık analizi yapılmıştır. Verilerin normal dağılımı için +2 ile -2 değerleri referans alınmıştır (George ve Mallery, 2010). Verilerin normallik analizi sonuçlarına göre cinsiyet, okul türü ve eğitim durumu gibi karşılaştırmalarda parametrik testlerden independent sample t testi kullanılırken, hizmet yılı ve yaş değişkenlerinde one way anova analizleri kullanılmıştır. Post-hoc analizi olarak tukey testi kullanılmıştır. İstatistiki olarak fark çıkan sonuçların etki büyüklükleri için cohen d ve eta kare değerlerine bakılmıştır. Etki büyüklerinin değerlendirmesinde Cohen (1988) ve Akbulut (2010) referans alınmıştır. Eta kare değeri 0,01-0,06 küçük, 0,06-0,14 değeri orta, 0,14 ve üstünde olması büyük etki olarak değerlendirilirken Cohen d etki büyüklüklerinde 0-0,30 küçük, 0,31-0,50 arası orta, 0,51-0,80 arası büyük etki değeri olarak değerlendirilmiştir.

Nitel Verilerin Analizi: Araştırmanın nitel bölümünde Braun ve Clarke'ın (2019) tematik analiz işlemleri ile araştırmanın analiz işlemleri gerçekleştirilmiştir. Tematik analiz bir temanın belirlenmesi için araştırma sorusu ile ilgili önemli bir noktanın açıklanması, aynı zamanda ortaya çıkan anlamları temsil eder (Braun ve Clarke, 2019). Tematik analizde önceden belirlenmiş bir kodlama sistemi ya da önyargı olmadan araştırmacının çıkarımlarına dayalı bir kodlama süreci olabilir (Braun ve Clarke, 2019). Bu araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinden elde edilen verilerle ön yargısız bir şekilde kodlamalar yapılmaya çalışılmıştır. Elde edilen kodlar ile 3 temaya ulaşılmıştır. Araştırmanın güvenilirliği için katılımcıların doğrudan ifadeleri gerekli temalarda verilmiş, ayrıca doğrudan alıntılar katılımcı teyidi için katılımcılara gönderilmiştir. Araştırma için Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü etik kurulundan 04/12/2020 tarihli ve 06/48 sayılı karar ile izin alınmıştır.

BULGULAR

Nicel Bulgular

Araştırmanın nicel bölümünde öncelikle araştırmaya katılan beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnancı Belirlemeye Yönelik Ölçek (W2ÖYİÖ) Alt Boyutları değişkenlerine göre Ortalama, Standart Sapma, Çarpıklık ve Basıklık Değerleri verilmiştir.

Tablo 3. W2ÖYİÖ Alt boyutları ortalama, standart sapma, çarpıklık ve basıklık değerleri

Boyutlar	N	\bar{X}	SS	Çarpıklık	Basıklık
Hazırlık	244	3,69	,873	-,833	,661
Sunum	244	4,09	,900	-1,08	,971
Değerlendirme	244	3,75	1,00	-,703	-,168

Beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçları öz yeterliliği ile ilgili hizmet yılı ve yaşlarına göre farklılığın tespit edilmesi amacıyla One Way Anova testi uygulanmış, çıkan farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını belirlemek amacıyla Tukey Testi yapılmıştır. Çalışılan okul türü, eğitim seviyesi ve cinsiyetlerine göre farklılığın tespit edilmesi amacıyla ise Bağımsız Örneklem t testi uygulanmıştır.

Tablo 4. Beden eğitimi öğretmenlerinin hizmet yıllarına göre one way anova sonuçları

Alt Boyutlar	Hizmet Yılı	N	\bar{X}	SS	Anova		Tukey	Eta Kare
					F	P		
Hazırlık	1-10	139	3,87	,749	8,39	,00	1-2 1-3	0,06
	11-20	68	3,56	,921				
	21-40	37	3,27	1,04				
Sunum	1-10	139	4,18	,812	2,77	,06		
	11-20	68	4,07	,895				
	21-40	37	3,79	1,15				
Değerlendirme	1-10	139	3,96	,881	8,50	,00	1-2 1-3	0,06
	11-20	68	3,58	1,02				
	21-40	37	3,29	1,17				

Tablo 4'te beden eğitimi öğretmenlerinin hizmet yılına göre W2ÖYİÖ Alt Boyutları ile ilgili sonuçlar verilmiştir. Hazırlık ve Değerlendirme alt boyutları incelendiğinde öğretmenlerin hizmet yıllarına göre aldıkları puanlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur ($p < 0,05$). Bu farkın hangi gruplar arasından kaynaklandığını belirlemek amacıyla Tukey Testi yapılmıştır. Yapılan ikili karşılaştırmalar sonucunda her iki alt boyutta da bu farklılıkların 1-10 hizmet yılı ile 11-20 hizmet yılı arasında ve 1-10 hizmet yılı ile 21-40 hizmet yılı arasında olduğu tespit edilmiştir. Sunum alt boyutu incelendiğinde öğretmenlerin hizmet yıllarına göre aldıkları puanlar arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmamıştır ($p > 0,05$). Hazırlık ve değerlendirme boyutlarında tespit edilen anlamlı farkın orta etki büyüklükte olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 5. Beden eğitimi öğretmenlerinin çalışılan okul türü değişkenine göre bağımsız örneklem t testi sonuçları

Alt Boyutlar	Okul Türü	n	\bar{X}	SS	SD	t	p	Cohen d
Hazırlık	Devlet	216	3,66	,885	244	-1,97	,049	0,17
	Özel	28	4,00	,724				
Sunum	Devlet	216	4,06	,919	244	-1,40	,160	
	Özel	28	4,32	,719				
Değerlendirme	Devlet	216	3,69	1,01	244	-2,63	,009	0,19
	Özel	28	4,22	,752				

Tablo 5'te beden eğitimi öğretmenlerinin çalışılan okul türü değişkenine göre W2ÖYİÖ Alt Boyutları ile ilgili sonuçlar verilmiştir. Hazırlık [$t = -1,978$, $p = ,049$] ve Değerlendirme [$t = -2,630$, $p = ,009$] alt boyutları incelendiğinde öğretmenlerin çalıştıkları okul türüne göre istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur. Sunum alt boyutu incelendiğinde anlamlı bir fark bulunmamıştır [$t = -1,408$, $p = ,160$]. Hazırlık ve değerlendirme boyutlarında tespit edilen anlamlı farkın küçük etki büyüklüğünde olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 6. Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitim seviyelerine göre bağımsız örneklem t testi sonuçları

Alt Boyutlar	Eğitim Düzeyi	N	\bar{X}	SS	SD	t	p	Cohen d
Hazırlık	Lisans	197	3,62	,862	244	-2,80	,005	0,14
	Yüksek Lisans	47	4,01	,857				
Sunum	Lisans	197	4,02	,918	244	-2,68	,008	0,14
	Yüksek Lisans	47	4,40	,752				
Değerlendirme	Lisans	197	3,67	,995	244	-2,88	,004	0,16
	Yüksek Lisans	47	4,13	,965				

Tablo 6'da beden eğitimi öğretmenlerinin eğitim seviyesi değişkenine göre W2ÖYİÖ Alt Boyutları ile ilgili sonuçlar verilmiştir. Hazırlık [$t = -2,802$, $P = ,005$], Sunum [$t = -2,687$, $p = ,008$] ve Değerlendirme [$t = -2,882$, $p = ,004$] alt boyutları incelendiğinde öğretmenlerin eğitim seviyelerine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur. Her üç alt boyutta da tespit edilen anlamlı farkın küçük etki büyüklüğünde olduğu tespit edilmiştir.

Tablo 7. Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Cinsiyetlerine Göre Bağımsız Örneklem t Testi Sonuçları

Alt Boyutlar	Cinsiyet	N	\bar{X}	SS	SD	t	p	Cohen d																					
Hazırlık	Kadın	99	3,84	,817	244	2,18	,030	0,113																					
	Erkek	145	3,59	,899					Sunum	Kadın	99	4,20	,762	244	1,59	,113		Erkek	145	4,02	,979	Değerlendirme	Kadın	99	3,96	,934	244	1,64	,009
Sunum	Kadın	99	4,20	,762	244	1,59	,113																						
	Erkek	145	4,02	,979					Değerlendirme	Kadın	99	3,96	,934	244	1,64	,009	0,129	Erkek	145	3,62	1,029								
Değerlendirme	Kadın	99	3,96	,934	244	1,64	,009	0,129																					
	Erkek	145	3,62	1,029																									

Tablo 7’de beden eğitimi öğretmenlerinin cinsiyet değişkenine göre W2ÖYİÖ Alt Boyutları ile ilgili sonuçlar verilmiştir. Hazırlık [$t= 2,189$, $p = ,030$] ve Değerlendirme [$t = 1,640$, $p = ,009$] alt boyutları incelendiğinde öğretmenlerin cinsiyetlerine göre istatistiksel açıdan anlamlı bir fark bulunmuştur. Sunum alt boyutunda anlamlı bir fark bulunmamıştır [$t= 1,592$, $p = ,113$]. Hazırlık ve değerlendirme boyutlarında tespit edilen anlamlı farkın küçük etki büyüklüğünde olduğu tespit edilmiştir.

Nitel Bulgular

Tematik analiz sonucunda öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına karşı öz yeterlilikleri ve beden eğitimi dersinde uzaktan eğitim ile ilgili görüşleri “Beden Eğitimi Dersi ve Web 2.0 Araçları”, “Web 2.0 Araçlarını Kullanmada Yeterlilik” ve “Covid 19 ve Web 2.0 Araçları Farkındalığı” olarak üç tema belirlenmiştir.

Beden Eğitimi Dersi ve Web 2.0 Araçları Teması

Beden eğitimi öğretmenlerinin bir kısmı beden eğitimi dersinde web araçlarının kullanımını doğru ve faydalı bulurken, bazıları bu ders için uygun olmadığını ve gereksiz olduğunu belirtmişlerdir. K10: “Covid sürecinde zoom kullanmayı öğrendik bu kadar yani başka birşey olmadı ayrıca bizim branşımıza da hiçbir yararı olduğunu düşünmüyorum.” Bu düşünceye sahip olan beden eğitimi öğretmenlerinin web araçları kullanımı konusunda olumsuz aynı zamanda gereksiz olduğu düşüncesinin hâkim olduğu katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. Ancak özellikle ilk yıllarını çalışan ve lisansüstü eğitim almış katılımcılar beden eğitimi dersinde web araçlarını daha etkin kullandıklarını ifade etmişlerdir. K6: “Yani doğru kullanıldığı zaman teknolojiyi Web araçlarını hem sınıf ortamında kötü hava şartlarında hem uzaktan eğitimde çok yararlı olduğunu düşünüyorum, yüz yüze eğitimi ile de birleştirecek sonraki süreçlerde çok daha verimli sonuçlar alınabilir.” Konu hakkında daha fazla bilgisi olan öğretmenlerin konuya daha yapıcı yaklaştığı ve bu durumun daha verimli sonuçlara yol açtığı düşünülebilir. Ayrıca öğrencilerin derse karşı olan ilgisini de pozitif yönde etkileyeceği düşünülebilir. Bazı katılımcılar öğrencilerin derse katılımından şikayetçi görünmektedir. K10: “Bütün öğrenciler derse girmiyor. Yani 19 öğrencinin olduğu bir sınıfta 5 10 öğrenci dahil oluyordu. Birinci saat derse girmiş, ikinci saat çocuk yok!” Bu düşünceye sahip beden eğitimi öğretmenlerinin dersi farklı Web 2.0 araçları ile çeşitlendirememekten kaynaklı olarak derse katılım sayısını düşürebileceği sonucuna ulaşılabilir. Buna ek olarak farklı Web 2.0 araçlarını kullanabilme noktasında sorun yaşayan öğretmenlerin, öğrenci seviyesine göre etkinlik

bulma konusunda da zorlandıkları katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. K14: “Şimdi bazı derslerde göstereceksin anlatacaksın. Ama kamerada ne kadar gösterebilirsin. İsteddiğini tam veremiyorsun yüz yüze olduğu gibi olmaz.” Burada öğretmenlerin aslında şartların zor olmasından ziyade içinde bulunulan duruma uygun bir öğretim yöntemi uygulayamamasından kaynaklı sorunlar yaşadığı düşünülebilir. Bu tür ifadelerin daha çok mesleğinin son yıllarına gelmiş devlette çalışan öğretmenler olduğu dikkat çekmektedir. Duruma pozitif yönden bakan ve yapıcı bir yaklaşım sergileyen öğretmenlerin ise daha çok genç yaşlarda mesleğinin ilk yıllarında olan ve özel okullarda çalışan öğretmenler olduğu katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. K3: “Daha renkli, daha görsel sunumlar yaparak yazıları daha az tutarak ardından işte örnek videolar izleterek dersler daha verimli geçiyor.” ifadelerini kullanmıştır. Öğrencileri derse odaklamada ve öğrencilerin ilgisini çekmede görsel araçların kullanılması, internette indirilen sunumların düzenlenmesi ve düzeye uygun hale getirilmesi gibi yöntemlere başvuran öğretmenlerin eğitimin kalitesini artırmada daha etkin olduğu söylenebilir. Ayrıca öğretmenler derste öğrencilerine mesafelere rağmen fiziksel etkinlikler yaptırabildiklerini ve bunun yararlı olduğunu düşündüklerini belirtmişlerdir. K2: “Biraz hareket yapalım, odanızı uygun hale getirin, kimse olmasın, alanınızı biraz açın, ben sizi görebileyim diyorum. Bilgisayar ya da telefon artık neyse benim sizi görebileceğim bir yere koyun diyorum. Çocuklar bir süre sonra alıştı bu duruma zaten ne yapacağımızı, nasıl duracağımızı öğrendik.” Katılımcı ifadelerine göre uzaktan eğitimin mesafe tanımamasının yanında zaman ve mekândan bağımsız olmasının da getirileri vardır. K1 şöyle söylemiştir; “Örneğin futbol konusunu işlerken Youtube üzerinden kısa bir maç izliyorduk. İzlediğimizi kısa sürede analiz ediyordum. Ardından çocuklar diyordum bu maç sizce hangi sahada kimin sahasında oynanmıştır? Manchester United. Hangi ülkenin takımı oradan Google dan gidiyorduk o takımın futbol stadyumuna bakıyorduk. Oradan çevresine bakıyorduk. Bunu gelip kendi çevremizdeki futbol sahaları ile karşılaştırıyorduk. Sonra çocuk diyordu ki hocam bende şu ülkedeki şunu bulmak istiyorum, yetkiyi ona veriyordum. O çocuk o stadı bulmaya çalışıyordu. Hakemlerin yaptıkları seyircilerin duruşu hepsini ayrı ayrı analiz ediyorduk.” İfadelerden hareketle yüz yüze eğitimde olmayan bu tür özel durumlara uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları ile ulaşılabildiği anlaşılmaktadır. Bazı öğretmenlerse özellikle uygulamalı etkinliklerde öğrencilerle iletişim sorunları yaşadıklarını belirtmişlerdir. K10; “Çocukların hepsini aynı ekranda göremiyoruz. Sürekli ekranı çevirmemiz ve onların da çevirmesi gerekiyor ve sürekli çocuklara komut vermemiz gerekiyor.” Bu ifadeler özellikle teknolojiye ve kullanımına biraz daha uzak olan öğretmenlerin geleneksel öğretim stillerini desteklediğini göstermektedir. Bunun dışında öğretmenler bu süreçte kendi alanlarında birçok yeni bilgi öğrendiklerinden ve unutulmuş bilgileri hatırladıklarından bahsetmişlerdir. K1: “Gerçekten benim de bilmediğim birçok şey varmış. Bu süreçte öğrendik. Farklı birçok spor dalı öğrendik. Ve birkaç arkadaşım da konuşuyoruz diyor; Mezun olalı 17 18 sene oldu bilgilerimiz eskimiş. Bu sayede birçok spor branşını öğrendim, kuralları tekrar ettim.” Katılımcı ifadelerden hareketle uzaktan eğitimde Web 2.0 araçları ile işlenen derslerin daha kapsamlı bir bilgi çerçevesinde şekillendiği sonucuna ulaşılabılır. Öğretmenler beden eğitiminde Web 2.0 araçlarının kullanımı ile ilgili olarak kapalı spor salonu olmayan okullarda, soğuk ve yağışlı havalarda sınıf içinde işlenen derslerden özellikle bahsetmişlerdir. K2: “Biz havanın kötü olduğu şartlarda da öğrencileri içeri almak zorunda kalıyoruz. Çünkü salon yok. Öğrenci dışarıda hastalanır falan korkusuna alıyorsun. Sonra işte bu uzaktan eğitim sürecinde aslında biraz öğretmenler bu

alandaki pişti. Yani şimdi ne anlatacağını, nasıl sunu hazırlayacağını öğrendi” Katılımcı ifadeler, uzaktan eğitim ve Web araçları ile farklı eğitim stilleri ve öğretim teknikleri oluşturmanın mümkün olabileceğini göstermektedir. Web 2.0 araçlarının ölçme değerlendirmeye uygunluğu noktasında ise öğretmenlere ölçme değerlendirme yapılmaması, derse katılıma göre not verilmesi söylendiği için, öğretmenlerin bu konudaki düşünceleri birbirinden farklılıklar göstermektedir. Bazı öğretmenler Web 2.0 araçlarının ölçme değerlendirmede kullanılmayacağını ifade etmiş, bazıları kullanılabilir olduğunu düşünmelerine rağmen tam olarak nasıl kullanılacağı konusunda tereddütler yaşadıklarını belirtmişlerdir. Beden eğitiminde Web araçları ve uzaktan eğitim fikrine olumsuz bakış açısına sahip bir katılımcının konu ile ilgili şu ifadeleri dikkat çekmektedir. K10: “Kullanılabilir mi kullanılabilir. Öğrenci bilgisayarın başına geçirdi. Mesela derdim ki parmak pas yap, rahat hazır ol tek ol geniş kol bunlar nasıl yapılır diye beden eğitimi nedir, spor nedir bu şekilde sorularla problemi oluşturdum. Çocuğu sınavı aldım. Aynen yüz yüze nasıl yapıyorsam onu da yine aynı şekilde yapardım ama sağ olsunlar izin vermediler yani” Bu ifadeler aslında Web 2.0 araçlarına çok da sıcak bakmayan bir eğitimcinin bile birçok katılımcının tereddütler yaşadığı ölçme değerlendirme konusunda Web araçlarının istendiğinde, ilgi duyulduğunda ve yeterli donanıma sahip olduğunda beden eğitimi derslerinde efektif bir şekilde kullanılabileceğinin bir göstergesi olabilir.

Web 2.0 Araçlarını Kullanmada Yeterlilik Teması

Beden eğitimi öğretmenleri derslerde çok sayıda Web aracı kullanmadıklarından, bunun yerine bazı Web 2.0 araçları ile bütün bir süreci idare ettiklerinden bahsetmişlerdir. K12: “Bence birkaç araçla dersleri işlemek mümkün, yeterli. Zoom, powerpoint gibi birkaçı bile senin dersleri anlatmana yeter. Ancak öğrenciler sıkılır mı farklı araçlar kullanmak önemli mi orası da işin başka boyutu dediğin gibi.” İfadelerden hareketle öğretmenlerin, araçları çok yönlü kullanma noktasında sınırlılıkları olduğu sonucuna ulaşılabilir. Bu durumun öğrencilerin derse katılımını ve odaklanmasını, onları derste tutabilmeyi engelleyen bir faktör olduğu düşünülebilir. Katılımcılar lisans eğitiminde Web 2.0 araçları konusunda yeterli eğitim almadıklarını belirtmişlerdir. K1: “Bununla ilgili bir eğitim almadık. Aldıkça da çok yüzeysel bir eğitim oldu. Basit ofis programlarıyla alakalı eğitim oldu herhalde lisansta. Yani onlarda hatırı sayılır kayda değer bir eğitim aldığımızı çok düşünmüyorum. Kendi kendimize öğrenmeye çalıştık bu süreçte birçoğunu.” Ayrıca lisans eğitiminden kaynaklanan eksiklikler nedeniyle kendilerini geliştirme ihtiyacı duyduklarını belirtmişlerdir. Hizmet içi eğitimin öneminden ve gerekliliğinden bahsetmişlerdir. K13: “Aslında bu konuda gönüllü katılıma dayalı olarak eğitim verildi. Anlıyorum ki kesinlikle katılmam gerekiyormuş.” Öğretmenler hizmet içi eğitim ile sürecin daha düzenli ve zorunlu olarak desteklenebileceğini ve bunun yararlı olabileceğini belirtmişlerdir. Öğretmenlerin bazıları ise Web 2.0 araçlarını bilmelerine rağmen sunumlarda ve araçların kullanımında sorunlar yaşadıklarını belirtmişlerdir. K5: “Özellikle ilk zamanlarda sorunlar yaşadık. Beden eğitiminde dersleri sunum şeklimiz belli biz bedenciler gösterip yaptırmayı çok kullanırsız bilirsiniz. şimdi başka bir yöntem, farklı araçlar, uzaktan ders derken. Uzaktan eğitimde öğretim yöntem tekniklerinin de hiç eğitimini almamışız. Tabi bir uyum süreci oldu o sırada.” Öğretmenlerin uzaktan eğitim ve Web araçlarında öğretim ilke ve yöntemleri ile ilgili, dersi çeşitlendirememekle ilgili sorunlar yaşaması yine lisans eğitimine veya hizmet içi eğitimin yetersizliğine bağlanabilir. Bu duruma rağmen bazı genç yaştaki öğretmenlerin yaştan kaynaklı olarak bu noktada çok fazla sorunlar

yaşamadığı da katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. Mesleğinin ilk yıllarında ve genç yaşlarda olan öğretmenlerin bu araçlar hakkında daha kapsamlı bilgiye sahip oldukları görülmektedir. K2: “Yani biz aslında zaten internetle büyüdük. En basitinden gidip böyle sürekli çocukken oyunlar oynardık ben küçükken kursa da gitmiştim bilgisayar kursuna. Bilgisayarı kurcalamak bana çok güzel gelmiştir hep. Çünkü zaten çocukluğumdan beri aşınayım. Genç yaşlardaki beden eğitimi öğretmenlerinin bilgisayar teknolojileri ile iç içe yetişmelerinin, onların yaşam tarzlarını bunun üzerine şekillendirmelerine ve bu konudaki hakimiyetlerini güçlendirmelerine doğrudan etki ettiği söylenebilir. Yine genç yaştaki öğretmenlerin ve özel okullarda çalışan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına karşı hakimiyetinin daha fazla olduğu dikkat çekmektedir. K7: “Ben çeşitli kademelerde derslere giriyorum. Her kademeye göre farklı şekillerde ders işlememiz gerekiyor. Dersi çeşitlendirmek için birkaç tane web aracını bilmenin asla yeterli olmayacağını düşünüyorum. Zaten çocukta ders hep aynı olursa bir süre sonra sıkılıyor.” Web araçlarına karşı olan hakimiyetin öğretmende özgüveni ve sınıfta daha dikkat çekici özel dersleri beraberinde getirdiği düşünülebilir. Bu duruma ek olarak özel okullarda çalışan öğretmenler kendini geliştirmek gerekliliği düşüncesinin yanında mesleki kaygı nedeniyle de Web araçlarına karşı bilgi donanım ve kapasitesini artırmak durumunda olduklarını söylemişlerdir. K7: “Özel okulda bilmiyorsanız bile öğrenmek zorundasınız. Çünkü diğer okullara kıyasla kaldı ki ben x okullarıdayım Çanakkale standartlarındaki en iyi okullardan biri hatta birincisi diyebilirim. Bu konuda size bir dayatma var bunu çok açık bir şekilde söyleyebilirim. Yani o çocuğa onu vermek zorundasın. Bunun için farklı Web araçlarını nasıl kullandıklarını bilmek zorundasın. Öğretmenin ben bunu bilmiyorum demek gibi bir şansı çok fazla yok.” Öğretmen ifadelerinden hareketle özel okul çalışan öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına karşı yetkinliklerinin öğrenci ve veli memnuniyetinden ayrıca idare baskısından kaynaklandığı söylenebilir. Lisansüstü eğitim düzeyindeki öğretmenlerse eğitimleri sürecinde kullandığı farklı araçların, Covid sürecinde de karışlarına çıktığını ve bu durumun kendilerine kolaylık sağladığını ifade etmişlerdir. K4: “Tabi ki doktora yapmamın girdiğim derslerde direkt etkisi olduğunu düşünüyorum. Zoom, Teams, Google Forms, Powerpoint, Prezi bunlar zaten bizim bildiğimiz araçlardı. Sunumda da sorun yaşamadık alışık olduğumuz durumlardı.” Lisansüstü düzeydeki öğretmenlerin, lisanstaki Web araçları eğitimi eksikliğini bu düzeydeki uygulama ve çalışmalarla giderdiği düşünülebilir. Öğretmenler Web 2.0 araçları öğreniminde bilgi eksikliklerini farklı yollarla telafi etmeye çalışmaktadırlar. Katılımcıların neredeyse tamamı Youtube aracılığıyla uzaktan eğitim ve Web araçları hakkında çok fazla bilgi edindiğini ifade etmiştir. K3: “Birçok bilgiye de Youtube üzerinden ulaştım. İşte o sırada kullandığımız program ile ders nasıl oluşturulur, nasıl eklenir, paylaşım nasıl yapılır, ekrana yazı yazma nasıl olur? Bunların hepsi 15 20 dakikalık videolarla Youtube’da anlatılmıştı ve yararlanıyorduk.” Öğretmenler Web araçları öğreniminde yine Web araçlarından sıklıkla yararlanmaktadırlar. Ayrıca meslektaşlarından ve öğrencilerinden de bu süreçte birçok bilgi edindiklerini ifade etmişlerdir. K2: ““Diğer hocalarla sürekli iletişim halindeydik. Ben Youtube’tan şunu izletiyorum, başka bir öğretmen benim baktığım sitelerde şu bilgiler var, bunu yapıyorum, öbürü ben kendim tasarlıyorum şeklinde sürekli iletişimde olduk.” K8: “Çocuklar zaten bu tür internetle ilgili konularda çok bilgililer ve heyecanlılar. Bizim bilemediğimiz noktalarda hatta daha sayfayı bile açmadan hemen öğretmenim şöyle yapacağız şuradan paylaşacağız diyorlar.” Buradan hareketle öğretmenlerin Web 2.0 araçları yeterliliklerinin gelişmesinde birbirlerine etki ettikleri, öğrencilerinden de bilgi edindikleri ve sosyal ilişkilerin bu süreçte önemli bir rol oynadığı

söylenebilir. Katılımcıların belli başlı Web 2.0 araçları hakkında bilgi sahibi oldukları ifadelerinde anlaşılmaktadır. Derslerde kullanabilecekleri eğitim ile ilgili web araçları söylendiğinde (Wordwall, Google Forms, Kahoot, Prezi, Mentimeter, Quizlet, Padlet, Thinglink, Canva, Jamboard, ThingLink) kullanmadıklarını ya da hiç duymadıklarını ifade etmişlerdir.

Covid 19 ve Web 2.0 Araçları Farkındalığı Teması

Covid-19 süreci ile beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 araçlarını kullanma konusunda farkındalıklarının arttığı katılımcı ifadelerinden anlaşılmaktadır. Katılımcıların bazıları Web 2.0 araçları kullanımının ve uzaktan eğitimin bu süreçle sınırlı kalacağını belirtirken, bazı öğretmenler ise Covid süreci öncesinde de bu araçların bilinmesi gerektiğini, sonrasında da eğitimin içerisinde harmanlanmış eğitim veya tersyüz eğitim gibi sistemlerde kullanılabileceğini, ayrıca Covid sürecinde bu araçlara karşı olan farkındalıklarının arttığını ifade etmişlerdir. K6: “Yani teknoloji çağındayız artık insanlar günden güne zaten daha fazla teknoloji nasıl kullanırız bunu anlatmaya çalışıyorlar birbirlerine hatta bakanlık bile sürekli bunu teşvik ediyor.” Web 2.0 araçları ve teknolojinin günümüzde ve gelecekte kullanımı ve önemi ile ilgili pozitif yorumların daha çok genç yaş katılımcıların ifadelerinde olduğu göz önünde bulundurulduğunda Web 2.0 araçlarının aslında hayatımızın bir parçası haline aldığı çıkarımına ulaşılabilir. K15: “Ben bile bu yaşta yeni şeyler öğreniyorum, öğrenmek zorundayım. Kaldı ki gençler bununla doğuyor, bununla yetişiyor, bununla da yetişmeye devam edecekler öyle görünüyor.” ifadelerini kullanmıştır. Bu ifadeler konuya yapıcı yaklaşan ve değişimi kabul eden bireylerde bir kabullenişin ve gerektiğinde değişime ve gelişime açık olmak gerektiğinin bir kanıtı niteliğinde görülebilir. Katılımcılar bu süreçte uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları ile alakalı çok fazla yeni bilgi ve program öğrenme durumları olduğunu söylemişler, bazı öğretmenlerse bu durumu bir mecburiyet olarak ifade etmişlerdir. K11: “Mecburuz. Şimdi ben zoom’u kullanmayı bilmiyorsa öğrencileri nasıl göreceğim? Öğrencilerle nasıl buluşacağım? Nasıl öğreteceğim öğreneceğim. Ben onlara öğretiyorum, onlarda bana bazen.” Katılımcı ifadelerden, durum gereği veya mecburiyetten kaynaklı olarak öğretmenlerin Covid sürecinde uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları ile ilgili bilgilerinin ve farkındalıklarının arttığı söylenebilir. Ayrıca Web araçları öğrenimi noktasında tüm katılımcılar Wordwall isimli programdan bahsetmiştir. K3: Bu süreçte yeni öğrendiğim program olarak aklıma ilk wordwall geliyor. Başka programlarda var ama onlara önceden zaten biraz aşınaydım. Güzel bir program tam emin olmamakla birlikte 34 tane içerik oluşturulabiliyordu galiba, hazır içerikler var her yaş seviyesine uygun derslerde bunu çok sık kullanıyordum, o yüzden hoşuma gitti.” Katılımcı ifadelerden beden eğitimi öğretmenlerinin Covid sürecinde Web 2.0 araçları hakkında minimum düzeyde de olsa farkındalıklarının kesinlikle arttığı sonucuna ulaşılabilir.

TARTIŞMA

Beden eğitimi öğretmenleriyle yapılan görüşmeler sonucunda Web 2.0 Araçlarını Kullanmada Yeterlilik Teması ortaya çıkmıştır. Nicel veriler incelendiğinde, öğretmenlerin Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnancı Belirlemeye Yönelik Ölçek sonuçlarına göre Hazırlık, Sunum ve

Değerlendirme aşamalarında kendilerini yeterli buldukları sonucuna ulaşılmıştır. Ancak nitel veri sonuçları nicel verilerle çelişkili görünmektedir. Nitel verilerde beden eğitimi öğretmenleri uzaktan eğitim ve web araçları konusunda lisans eğitimlerinin yetersiz olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca hizmet içi eğitim noktasında da gönüllü katılıma dayalı olarak yetersizlik olduğunu belirtmişlerdir. Nicel gözlem sonuçlarının yüksek değerlerde olması, öğretmenlerin tanıdıkları ve hâkim oldukları birkaç tane Web 2.0 aracı ile sınırlı kalarak sorulara yanıt vermelerinden kaynaklı olabilir. Nitekim nitel verilerde, öğretmenlerle kurulan iletişimde bu araçların geniş bir yelpazeye sahip olduğu öğretmenler tarafından anlaşılmıştır. Katılımcı ifadelerinden yola çıkarak öğretmenlerin bu araçların çeşitli öğretim yöntem ve tekniklerine uygun kullanımı konusunda, derslerde farklı farklı işlevleri bulunan web araçlarından yararlanma konusunda kısıtlı olduklarını söylemek mümkündür. Derste herhangi bir konuyu anlatırken sınırlı sayıda Web 2.0 araçlarından yararlandıkları, konu anlatımında farklı öğretim yöntem ve teknikleri, dolayısıyla farklı Web 2.0 araçları kullanımı gerekliliği gerçeğiyle karşılaşmaları öğretmenlerin aslında kendilerini geliştirmesi gereken yönleri olduğunu düşündürmüş olabilir. Görülmektedir ki öğretmenlerin büyük çoğunluğu Covid 19 sürecinde birkaç tane Web 2.0 aracının uzaktan eğitimde yeterli olduğunu düşünmektedir. Ancak dersi tamamlamak için yeterli olan birkaç araç dersi renklendirmede, öğrencilerin derse karşı pozitif tutum geliştirmelerinde, derste akıcılığın ve kalıcılığın sağlanmasında yeterli görünmemektedir. Nitekim nitel verilerde öğretmenler, öğrencileri derste tutma noktasında sorunlar yaşadıklarını itiraf etmişlerdir. ‘İlk ders birçok kişi katılım sağlamaktayken ikinci ders birkaç öğrenci ile ders işledim’ gibi ifadeler bu durumun kanıtı niteliğindedir. Ancak aynı öğretmenlerin nicel veri sonuçları bu durumun aksini göstermektedir ve öğretmenler kendilerini yeterli bulmuşlardır. Nitel veriler ile nicel veriler arasında görülen bu çelişkinin bir diğer sebebi olarak; öğretmenlerin aslında Web 2.0 araçlarına ve uzaktan eğitim kavramına karşı yabancı olması ve bilgi düzeyinin yetersiz olması düşünülebilir. Örneğin öğretmenleri Web 2.0 araçları ile ilgili 6 aylık bir eğitim sürecine aldıktan sonra tekrar yapılacak bir nicel anket çalışmasının sonuçlarının daha düşük değerlere sahip olması olası bir ihtimaldir. Çünkü alandaki bilgi birikim arttıkça ve öğretmenler kendilerini konunun daha çok parçası halinde gördükçe, bilgi düzeylerinin aslında daha da yetersiz olduğunu düşünebilirler. Özellikle günümüz dünyasında teknoloji, internet gibi kavramlardan bahsederken uçsuz bucaksız bir bilgi ağını göz önünde bulundurduğumuzda öğretmenlerin kendilerini yetersiz hissetmesi ve öğrenmeye, bilgilerine bilgi katmaya her zaman hazır olmaları hissi doğal görünmektedir. Tatlı ve Akbulut (2017) öğretmen adaylarının alanda teknoloji kullanımına yönelik yeterliliklerini incelediği çalışmasında öğretmenlerin sadece %20,8’inin kendilerini eğitim teknolojileri ile materyal hazırlayabilmede ve çeşitlendirebilmede yeterli gördükleri, % 60,8’inin kısmen yeterli, % 18,4’ünün ise yetersiz olarak gördükleri sonucuna ulaşmışlardır. Bu sonucun araştırmanın nitel bulguları ile örtüştüğü söylenebilir. Ulaş ve Ozan (2010) öğretmenlerin ders içi teknoloji kullanımına yönelik yaptığı çalışmada, öğretmenlerin ders içinde öğrenme-öğretme yöntemlerini, kuramsal yaklaşımları sıklıkla kullanırken internet temelli teknolojileri, bilgisayar teknolojilerini ve görsel-işitsel teknolojileri seyrek olarak kullandıkları sonucuna ulaşmışlardır. Bu çalışma sonuçlarına göre öğretmenlerin Web 2.0 araçlarına karşı bilgi kapasiteleri arttıkça kendilerini bu alanda daha fazla yetersiz görebilecekleri de olasıdır. Bu çalışmalar, bizi çalışmamızla benzer yorumlara sevk etmektedir. Bu sonuçlar özelinde bu durumun yüksek lisans ve üzeri eğitim seviyesindeki ve özel

okul çalışanı rretmenlerde farklılık gsterdiğini belirtmek gerekir. Bu rretmenlerin nicel verileri yüksek olmasının yanında nitel verilerde de yüksek bir birikime ve uzmanlığa sahip olduğu katılımcı ifadelerde görülmektedir. Ayrıca özellikle lisansüstü düzeydeki katılımcılar sıklıkla bilgilerinin her Őeye rağmen yetersiz olabileceğinden ve her an herkesten (ğrenciler dahil) ğrenmeye hazır olunması gerekliliğinden bahsetmişlerdir.

Beden eğitimi rretmenleriyle yapılan görüşmeler sonucunda ortaya çıkan bir diğer tema Beden Eğitimi Dersi ve Web 2.0 Araçları Temasıdır. Nicel veriler incelendiğinde özellikle devlet okullarında uzun yıllardır çalışmakta olan rretmenlerin teknoloji araçları ile ilgili sorunlar yaşadığı görülse de öz yeterliliklerini yüksek hissettikleri sonuçlarına ulaşılmıştır. Ancak nicel veriler bize yalnızca rretmenlerin Web 2.0 araçları öz yeterlilikleri konusunda bilgi vermektedir. rretmenlerin bu araçlara karşı tutumu, beden eğitimi dersine uygunluğu konusundaki görüşleri anlamında özellikle nitel verilerden yararlanılmıştır. Nitel verilerde beden eğitimi rretmenlerinin bazıları uzaktan eğitim ve web araçlarının beden eğitimi dersinde kullanılabileceğini ve verimli olacağını düşünürken bazı rretmenlerse bu araçların bu ders için uygun olmadığını belirtmişlerdir. Olumsuz düşünceye sahip özellikle lisans mezunu ve tecrübeli rretmenler buna neden olarak beden eğitimi dersinin psikomotor bir ders olduğunu ve uzaktan eğitimin bu yöne hitap etmeyeceğini göstermişlerdir. rretmenler bu konuda haklı olabilecekleri gibi kendi eksikliklerini kapatmak için de bilinçaltı duygusal bir tepki vererek düşüncelerini bu Şekilde ifade etmiş olabilirler. Nitekim görülmektedir ki aslında bu Şekilde düşünen rretmenler bir an önce geleneksel usulde beden eğitimi derslerine dönmeyi Őiddetle istemektedirler. nk bu duruma yıllardır alışmışlardır ve bir değişim istememektedirler. Bu noktada değişmeyen tek Őeyin değişimin kendisi olduğundan bahsedilebilir. Kaldı ki günümüzde değişim önceki çağlara göre çok daha hızlı gerçekleşmektedir. Bilgisayar teknolojileri ile yetişen ve en önemli gelişim dönemlerinde bu araçlara maruz kalan yeni neslin bilgisayar teknolojileri ve web araçlarına karşı doğal bir yetkinliğinin olması normal olarak dşnlebilir. Bunun bir sonucu olarak Web 2.0 araçlarının eğitimde ve beden eğitimi dersinde kullanımı da olumlu sonuçlar doğurabilir görünmektedir. Ayrıca Yaman (2007) Beden Eğitimi ve Spor Bölümü ğrencileri ve uzaktan eğitim ile ilgili yaptığı araştırmada, öğrenciler küresel eğitimin ve fırsat eşitliğinin uzaktan eğitimin uygulanmasıyla başarılacağını düşündüklerini ifade etmişlerdir. Beden eğitimi dersinde uzaktan eğitim ve web araçları kullanımı sadece bilgisayar teknolojileri ile yetişen öğrenciler için değil aynı zamanda yeni nesil rretmen adayları için de kabul edilebilir ve uygulanabilir olarak görünmektedir. Araştırmanın nicel bulguları incelendiğinde de benzer sonuçlara ulaşıldığı, geçen yaşlardaki rretmenlerin Web 2.0 araçları konusunda ciddi bir yetkinliği olduğu söylenebilir. Bu durum onların derslerde etkili ğretim yöntemleri kullanmalarını ve daha verimli olmalarını sağlamaktadır. Ayrıca uzaktan eğitimde Web araçlarının kullanımı bu faydalarla sınırlı kalmamaktadır. Yeni teknolojiler ile çeşitli öğrenme stilleri, konular ve pedagojik stratejiler barındırabilen bireyselleştirilmiş programlamalar yapılabilir ve bu teknolojiler rretmen ğrenci etkileşimini teşvik eder, Byonce ğrenme ortamları ve toplulukları oluşturur ve bütün bu durumlara ek olarak derslere devam edemeyen öğrencileri de kapsayacak Şekilde genişletilebilir (Pierre, 2012) Araştırma bulgularına göre beden eğitimi dersi ğretiminde Web 2.0 araçlarının kullanılmasına olumsuz yönde bakan rretmenlerin geleneksel ğretim yöntemlerini kullanmak istedikleri ve

uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları ile ilgili bilgi kapasitelerinin sınırlı olduğu ifade edilebilir. Bu durum öğretmenlerde bu ders için uygun değil izlenimi yaratmaktadır. Ancak beden eğitiminde Web 2.0 araçları kullanımına pozitif bakan bazı öğretmenlerin de teorik derslerde olmasa bile uygulamalı derslerde sorunlar yaşadığı katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. Bu durum günümüz bilgisayar teknolojilerini örgün eğitim ile birleştirerek kullanmanın daha yararlı olabileceğini göstermektedir.

Son yapılan çalışmalarda görülmektedir ki uzaktan eğitim süreci ile birlikte öğretmenler teknoloji ve web araçları alanındaki bilgi kapasitelerini büyük oranda geliştirebilmişlerdir. Öğretmenlerin teknolojik pedagojik alan bilgi ve becerilerinde önemli gelişmeler yaşanmıştır. Bu araştırmanın bir diğer önemli sonucu da budur. Beden eğitimi öğretmenlerinin Covid 19 süreci ile beraber farklı Web 2.0 araçları ile tanıştıkları ve bu alanda kendilerini daha fazla geliştirdikleri tespit edilmiştir. Nitel bulgularda katılımcıların da ifade ettiği gibi bu süreç öğretmenlerde bir öğrenme ihtiyacı doğurmuştur. Bu ihtiyaç neticesinde öğretmenler yeni kazanımlar elde etmişlerdir. Bununla beraber özellikle beden eğitimi gibi yüz yüze ders işlemenin son derece önemli olduğu bir branşta Covid 19 sürecini deneyimlemek ve uzaktan eğitim ile ders anlatmak öğretmenlerin sürece uyumu noktasında bazı sorunlar yaşamalarına sebep olmuştur. Ayrıca çalışmada öğretmenlerin Web 2.0 araçları ile ders sunma, öğretim yöntem tekniklerinden yararlanma ve dersi çeşitlendirebilme noktasında da sorunlar yaşadığı sonucuna ulaşılmıştır. Nicel bulgulara göre öğretmenlerin yaş ve hizmet yılı sonuçları incelendiğinde 30 yaş ve altındaki beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 hızlı içerik geliştirme öz yeterlik inançları, 30 yaş ve üzeri öğretmenlere kıyasla istatistiksel anlamda daha yüksek görülmektedir. Aynı şekilde hizmet yılı 1-10 yıl arasında olan öğretmenler 10 yılın üzerinde çalışan beden eğitimi öğretmenlerine göre Web 2.0 araçları konusunda daha yüksek öz yeterlilik inançlarına sahiptirler. Bu durum nitel veri sonuçları ile örtüşmektedir. 30 yaş üzeri veya hizmet yılı 10 senenin üzerinde olan beden eğitimi öğretmenlerinin Covid 19 sürecinden fazlasıyla rahatsız olduğu, uyum sağlama ve ders sunumu konusunda ciddi sorunlar yaşadığı katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. Alanda yapılan araştırmalar incelendiğinde benzer sonuçlara ulaşıldığı görülmektedir. Aktürk ve Delen (2020) çalışmasında 0-10 yıl ve 11-20 yıl arası mesleki kıdeme sahip öğretmenlerin teknoloji kabul düzeylerinin, akademik ve entelektüel öz-yeterlik inançlarının 21 yıl ve üzeri mesleki kıdeme sahip öğretmenlere göre daha yüksek olduğu sonuçlarına ulaşmışlardır. Benzer bir diğer çalışmada beden eğitimi öğretmenlerinde eğitim teknolojilerini kullanma düzeylerinin yaş gruplarına göre incelenmiştir ve 25 altı yaş grubundaki öğretmenlerin 41 yaş üzeri katılımcılara göre farklılığı sonucuna ulaşılmıştır. Aynı çalışmanın diğer bulgularında beden eğitimi öğretmenlerinin hizmet yıllarında en büyük farklılığın çıktığı görülmektedir ve sonuçlara göre 0-5 yıl çalışan beden eğitimi öğretmenleri eğitim teknolojilerini en çok kullanan grup, 21 yıl ve üzeri çalışan beden eğitimi öğretmenleri ise eğitim teknolojilerini en az kullanan grup olarak bulunmuştur (Yaman, 2007). Genç yaşta olan öğretmenlerin bilgisayar teknolojileri ile iç içe yetişmeleri bu durumun önünü açmış olabilir. Web 2.0 araçlarına karşı yeterlilik temasında diğer önemli husus çalışılan okul türüne göre farklılıklar olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Özel okul çalışanı beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 hızlı içerik geliştirme öz yeterlik inançları, devlette çalışan öğretmenlere kıyasla istatistiksel anlamda daha yüksek puanlara sahiptir. Nitel bulgular da bu sonuçları desteklemektedir. Özel okul çalışanı öğretmenlerin kendilerini geliştirmek zorunda hissettikleri, bunun sebebi olarak

okul yönetiminin öğrenci memnuniyeti için öğretmenler üzerindeki bir baskısı olduğu katılımcı ifadelerden anlaşılmaktadır. Ünsal ve Çetin (2019) yapmış oldukları araştırmada derslerde aynı konuları işleseler de özel okulda çalışan öğretmenlerin devlet okulundaki öğretmenlere göre konulara daha çok zaman ayırdıkları aynı zamanda daha fazla yardımcı kaynak kullandıkları sonucuna ulaşmışlardır. Konu ile ilgili farklı bir araştırmada öğretmenlerin özel okul ve devlet okulu değişkenine göre teknolojik pedagojik alan bilgisi öz yeterliliklerinin incelendiği çalışmada özel okul çalışanı öğretmenlerinin, devlet okulu çalışanlarına göre yüksek değerlere sahip olduğu sonucuna ulaşılmıştır (Bağdiken ve Akgündüz, 2018). Araştırma sonuçları göstermektedir ki özel okul çalışanı öğretmenler derslerin etkililiği, öğrenciye hitap etmesi gibi konularda daha hassas görünmektedirler. Ancak bu durumun, sebepleri itibariyle bazı olumsuz sonuçlara yol açabileceği düşünülebilir. Konu ile ilgili olarak yapılan bir çalışmada özel okul öğretmenlerinin bu kurumlarda geleceğe yönelik uzun vadeli plan yapamaması, özel okulların yıpratıcı olarak düşünölebilecek şartları, sözleşme stresleri gibi nedenler bu öğretmenlerin özel okulda çalışma dönemlerini hayatlarının en stresli süreçleri olarak ifade etmelerine yol açmıştır (Çimen ve Karadağ, 2020). Bu bağlamda okul idarelerindeki sıkı denetimin özel okul çalışanı öğretmenlerde teknolojik ve güncel bilgileri takip etme seviyesini yükselttiği düşünölebilir ancak öğretmenlerin bu durumdan şikayetçi olmaları ve kendilerini baskı altında hissettiklerini ifade etmeleri bize göstermektedir ki bu eğitimin en başta lisans düzeyinde verilmesi ve böylece eğitimde kullanımının sürekli olması; baskı altında değil doğal bir süreç olarak gerçekteşmesinin daha sağlıklı olacağı yönündedir. Araştırmanın nicel bulguları incelendiğinde eğitim düzeyleri arasında da fark olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Lisansüstü eğitim düzeyindeki beden eğitimi öğretmenlerinin Web 2.0 hızlı içerik geliştirme öz yeterlik inançları, lisans eğitim düzeyindeki öğretmenlere kıyasla daha yüksek görünmektedir. Bu sonuç nitel bulgularla paralellik göstermektedir. Nitel araştırmalarda lisansüstü eğitim düzeyinde olan öğretmenler daha çok derslerde Web 2.0 araçları kullanımında çeşitlilikten ve zengin Web 2.0 araçları kullanımı sonucu öğrencilerin derse katılımına etkisinden bahsederken, lisans eğitim düzeyindeki öğretmenler derslerdeki zamanla azalan öğrenci eksikliğinden şikayetçi görünmektedirler. Katılımcı ifadelerden yola çıkarak yüksek sayıda Web 2.0 aracı bilmenin ve derslerde uygulamanın hem öğrenci katılımına hem de öğretmen motivasyonuna pozitif yönde etkisinin olduğu düşünölebilir. Beden eğitimi öğretmenlerinin eğitimde bilgisayar teknolojilerini kullanma düzeylerinin incelendiği araştırmada yüksek lisans mezunu öğretmenlerin lisans mezunu öğretmenlere kıyasla daha fazla kullandıkları sonucuna ulaşılmıştır (Yaman, 2007). Farklı bir araştırmada öğretmenlerin büyük bir bölümü lisansüstü eğitim aldıktan sonra mesleki gelişimin öneminin farkına vardıklarını, olaylara ve öğrencilere yaklaşımlarında olumlu yönde değişikliklerinin olduğunu, öz güven ve performanslarının arttığını, yeni yöntem ve teknikler öğrenmede ve uygulamada katkılar olduğunu ifade etmişlerdir (Maviş Sevim ve Akın, 2021). Bu durum göstermektedir ki lisans düzeyinde bulunan öğretmenler sadece uzaktan eğitim ve Web 2.0 araçları konusunda değil özgüven, farklı öğretim ilke ve yöntemlerini uygulama gibi konularda da eksiklikler yaşamaktadır. Bu eksikliklerin lisans eğitiminden ve ders içeriğinden kaynaklı olduğu düşünölebilir. Covid 19 ve Web 2.0 araçları farkındalığı temasında öğretmenlerin covid sürecinde yeni Web 2.0 araçları ile tanıştığı, uzaktan eğitime karşı temel teşkil edecek şekilde bir alt yapıya eriştiği sonuçlarına ulaşılmıştır.

Covid 19 sürecinde beden eğitimi öğretiminin etkililiği konusunda Hong Kong da yapılan çalışmanın sonuçlarına göre; uzaktan eğitim, beden eğitimi öğretmenleri tarafından genellikle düşük ve zor olarak algılanmıştır. Öğretmenler motor beceri kazanımı ve fiziksel aktivite seviyesini iyileştirmede uzaktan eğitimin çok verimli olmadığını düşünmektedirler. Bununla beraber kişiler arası etkileşimde sınırlılıklar doğurduğunu ve öğrencilerin öğrenme motivasyonunu korumakta zorlandıklarını ifade etmişlerdir (Chan, Leung, Wong, ve Chan, 2021). İsveç'te Covid 19 sürecinde eğitime ilişkin yapılan bir diğer çalışmada ise okul hazırlığının temel olarak teknik yönlerle ilgili olduğu ve öğretmenlerin ortaya çıkan uzaktan eğitim öğrenme ortamında ihtiyaç duyulan pedagojik stratejilerden yoksun olduğu sonuçlarına ulaşılmıştır (Bergdahl ve Nouri, 2021). Bu sonuçlara göre öğretmenlerin teknopedagojik eksikliklerinin ders kalitesini etkileyebileceği düşünülmektedir. Başka bir çalışmada öğretmen adaylarının pandemi sürecinde öğrencilerle fiziksel teması özledikleri ve Beden Eğitiminin kimliğini kaybettiğine inandıkları görülmektedir. Çalışmada öğretmenlerin uzaktan eğitime karşı yetersizlikleri dikkat çekmektedir (Varea ve González-Calvo, 2021). Bu çalışmaların aksine gerekli destekler verildiğinde uzaktan eğitim yoluyla kaliteli beden eğitimi sağlama yetenekleri konusunda öğretmenlerin iyimser hissettikleri ve olumlu yaklaşım sergiledikleri çalışma da dikkat çekmektedir (Vilchez, Kruse, Puffer, ve Dudovitz, 2021).

Bu sonuçlar doğrultusunda şu önerilerde bulunulabilir:

Beden eğitimi bölümü lisans programlarında Web 2.0 araçlarının kullanımı ve farkındalığı ile ilgili detaylı bir ders içeriğinin hazırlanması ve uygulanmaya konulması önerilebilir. Bu ders içeriği sayesinde uzaktan eğitim gereken durumlarda öğretmenlerin öğrencilere uygulayacağı farklı öğretim teknikleri ve yaklaşımları ile dersin anlaşılması, derste öğrenci hakimiyetinin sağlanması ve sınıfın kontrolü artırılabilir. Bu durum gelecekte tekrar böyle bir salgınla karşılaşılması ihtimaline karşı öğretmenlerin daha donanımlı ve hazır olmasını da beraberinde getirecektir.

Web 2.0 araçları konusunda eğitim öğretim sürecinde sorunlar yaşayan öğretmenler göz önünde bulundurulduğunda hizmet içi eğitim verilmesi gerekmektedir. Gönüllü hizmet içi eğitim verilmektedir ancak günümüz teknolojik gelişmeleri dikkate alındığında bu eğitimin düzenli ve zorunlu şekilde verilmesi önerilebilir. Teknoloji ile iç içe yetişen öğrenciler gibi öğretmenlerin de sürekli olarak kendilerini geliştirmeye ve yenilemeye ihtiyacı vardır.

Beden eğitimi dersinde Web 2.0 araçları kullanımı konusunda seminerler verilmesi ve öğretmenlerin bu uygulamaları derslerine entegre etmelerini sağlayabilecek eğitimler verilmesi önerilebilir.

Harmanlanmış eğitim, ters yüz eğitim veya uzaktan eğitimde beden eğitimi derslerinin gelecekte işlenebilme olasılığı düşünülerek buna uygun yaklaşım sergilenebilir. Öğrenciler için okulda eğitim öğretim faaliyetlerinde belli bir miktar öğrenme gerçekleşmektedir. Ancak bu durum, öğrencinin dersi o anda algılayabildikleri ile sınırlı kalabilmektedir. Her konuda olmasa da bazı konularda öğrenilecek konunun evde öğrenilip okulda yüksek miktarda egzersiz yoluyla öğrenmek, öğrencilerde daha kalıcı öğrenme gerçekleştirebilir.

Web 2.0 araclarının gelecekte giderek öneminin artacağı göz önünde bulundurulduğunda öğretmenlerin lisansüstü eğitime yönlendirilmesi önerilebilir. Lisansüstü eğitim alan öğretmenlerin doğal olarak bilgisayar teknolojilerine maruz kalmaları onların bu teknolojiler konusunda güncel kalmalarını da beraberinde getirecektir. Bu durum derslerde öğrencilerin sıkılmamasını, derslerin daha bağlayıcı olmasını ve sıkıcı olmamasını beraberinde getirecektir. Ayrıca öğretmenlerin de Covid 19 gibi beklenmedik anda ve bir anda ortaya çıkabilecek durumlara karşı daha hazırlıklı olmalarını sağlayabilir.

Çıkar Çatışması: Yazarlar, makalede ele alınan konu veya materyallerle ilgili olarak bir finansal veya finansal olmayan kuruluşla herhangi bir çıkar çatışması olmadığını beyan etmektedir.

Araştırmacıların katkı oranı beyanı: Araştırmada birinci yazar % 70 oranında katkıda bulunurken ikinci yazar % 30 oranında katkıda bulunmuştur.

Etik kurul izni: Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Lisansüstü Eğitim Enstitüsü etik kurulundan 04/12/2020 tarihli ve 06/48 sayılı etik onayı alınmıştır.

KAYNAKLAR

- Aktürk, A. O. ve Delen , A. (2020). Öğretmenlerin Teknoloji Kabul Düzeyleri ile Öz-yeterlik İnançları Arasındaki İlişki. *Bilim Eğitim Sanat ve Teknoloji Dergisi*, 4(2), 67-80.
- Archibald, M. M., Ambagtsheer, R. C., Casey, M. G., ve Lawless, M. (2019). Using Zoom videoconferencing for qualitative data collection: perceptions and experiences of researchers and participants. *International Journal of Qualitative Methods*, 18,1609. <https://doi.org/10.1177/160.940.6919874596>
- Aydın Çakır, A. ve Türkeş, S. (2021). Bilimsel Çalışmalarda Karma Yöntem Nasıl Kullanılır? *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Sayı 42(1),1-15. DOI: 10.30794/pausbed.802568
- Bağdiken, P. ve Akgündüz, D. (2018). Fen Bilimleri Öğretmenlerinin Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi Özgüven Düzeylerinin İncelenmesi. *GEFAD*, 38(2), 535-566.
- Baltacı, A. (2018). Nitel Araştırmalarda Örnekleme Yöntemleri ve Örnek Hacmi Sorunsalı Üzerine Kavramsal Bir İnceleme. *BEÜ SBE Dergisi*, 7(1), 231-274.
- Bergdahl, N. ve Nouri, J. (2021). Covid 19 and Crisis Prompted Distance Education in Sweden. *Technology, Knowledge and Learning*, 26, 443-459.
- Birişçi, S., Kul, Ü., Aksu, Z., Akaslan, D. ve Çelik, S. (2018). Web 2.0 Hızlı İçerik Geliştirme Öz-Yeterlik İnançlı Belirlemeye Yönelik Ölçek (W2öyio) Geliştirme Çalışması. *Eğitim Teknolojisi Kuram ve Uygulama*, 8(1), 187- 208.
- Braun, V. ve Clarke, V. (2019). Psikolojide tematik analiz kullanımı. S. N. Şad , N. Özer ve A. Atli (Çevirenler). *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi – Journal of Qualitative Research in Education*, 7(2), 873-898.
- Chan, W., Leung, K., Wong, N. ve Chan, C. (2021). Effectiveness of online teaching in physical education during COVID-19 school. *Journal of Physical Education and Sport*, 21(4), 1622-1628.
- Cohen, J. (1988). *Statistical power analysis for the behavioral sciences*. Second Edition. Hillsdale, NJ: Lawrence Erlbaum Associates, Publishers, 1988.
- Creswell, J. W., ve Plano, C.V.L. (2014). *Karma yöntem araştırmaları tasarımı ve yürütülmesi*, (Çev: Yüksel Dede ve Selçuk Beşir Demir), Ankara: Anı Yayıncılık.

- Çar, B. ve Aydos, L. (2020). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin Teknolojik Pedagojik Alan Bilgisi ile İlgili Yeterliliklerinin İncelenmesi. *Gazi Journal of Physical Education and Sport Sciences*, 25(4), 441-454
- Çimen, B. ve Karadağ, E. (2020). A Qualitative Study on Working Conditions and Future Anxieties of Teachers at Private Schools. *İnönü University Journal of the Faculty of Education*, 21(2), 518-541.
- Demirezen S. ve Keleş H. (2020) Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Teknopedagojik Alan Bilgisi Yeterliliklerinin Çeşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi. *International Journal of New Approaches in Social Studies*, 4(1), 131-150
- George, D. ve Mallery, M. (2010). *SPSS for Windows Step by Step: A Simple Guide and Reference*, 17.0 update (10a ed.) Boston: Pearson
- Hooper, D., Coughlan, J. ve Mullen, M. (2008). Structural equation modelling: Guidelines for determining model fit. *Electronic Journal of Business Research Methods*, 6(1), 53-60.
- Kabakçı Yurdakul, I. (2011). Öğretmen Adaylarının Teknopedagojik Eğitim Yeterliliklerinin Bilgi ve İletişim Teknolojilerinin Kullanımları Açısından İncelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* (40), 397-408.
- Kerkez Fatma İ. ve Soy S. (2022). Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenlerinin COVID-19 Salgını Döneminde Acil Uzaktan Eğitim Deneyimleri ve Ders Kazanımlarını Sağlamaya Yönelik Bireysel Çözümleri. *Journal of Global Sport and Education Research*, 1, 1-17
- Kim, M., Chan Woong, P., Ha, T. ve Yu, H. (2021). Physical education teachers' online teaching experiences and perceptions during. *Journal of Physical Education and Sport*, 21, 2049-2056.
- Kline, R. B. (2016). *Principle and practice of structural equation modelling* (4. bs.) New York, NY: The Guilford Press
- Maviş Sevim, F. Ö. ve Akın, U. (2021). Öğretmenlerin Mesleki Gelişimlerinde Lisansüstü Eğitimin Rolü: Mezun Olmak Yeterli mi? *Eğitim ve Bilim*, 46(207), 483-510.
- Merriam, S. B. (2013). *Nitel araştırma, desen ve uygulama için bir rehber* (Trans. Ed.S. Turan). Ankara: Nobel Yayıncılık.
- Mishra, P. ve Koehler, M. (2006). Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge. *Teachers College Record*, 108(6).
- Mitchell, Victoria L. ve Zmud, Robert W. (1999). The effects of coupling IT and work process strategies in redesign projects. *Organization Science*, 10, 424-438.
- Neuman, W. L. ve Robson, K. (2014). *Basics Of Social Research*. Toronto: Pearson Canada. N. Özer** ve A. Atli*** (Çevirenler). *Eğitimde Nitel Araştırmalar Dergisi*, 7(2), 873-898. doi: 10.14689/issn.2148-2624.1.7c.2s.17m
- Özdurak Sıngın R.H. ve Gökbulut, B. (2020). Okul Öncesi Öğretmenlerinin Teknopedagojik Yeterliliklerinin Belirlenmesi. *Bolu Abant İzzet Baysal Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20 (1), 269-280. <https://doi.org/10.17240/aibuefd.2020.20.52925-556477>
- Patton, M. Q. (2014). *Nitel araştırma ve değerlendirme yöntemleri*. M. Bütün ve S. B. Demir (çev. Edt). Ankara: Pegem Akedemi Yayıncılık.
- Pierre, P. (2012). *Distance Learning in Physical Education Teacher*. National Association for Physical Education in Higher Education, 344-356.
- Subramani, N., and Raja, R. (2018). Impact of modern technology in education. *Journal of Applied and Advanced Research*, 33-35.
- Tatlı, Z. ve Akbulut, H. İ. (2017). Öğretmen Adaylarının Alanda Teknoloji Kullanımına Yönelik Yeterlilikleri. *Ege Eğitim Dergisi*, 18(1), 31-55.

- Ulaş, H. ve Ozan, C. (2010). Sınıf Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojileri Açısından Yeterlilik Düzeyi. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 14(1), 63-84.
- Ünsal, S. ve Çetin, A. (2019). Özel okul ve devlet okulunda görev yapmış sınıf öğretmenlerinin öğretim programlarını uygulamada karşılaştıkları farklılıklar. Kastamonu Education Journal, 27(4), 1541-1551.
- Varea, V. and González-Calvo, G. (2021). Touchless classes and absent bodies: teaching. Sport, Education and Society, 26(8), 831-845.
- Vilchez, J., Kruse, J., Puffer, M. ve Dudovitz, R. (2021). Teachers and School Health Leaders' Perspectives on Distance Learning Physical Education During the COVID-19 Pandemic. Journal of School Health, 91(7).
- Yağız, E. (2021). Türkiye'de Uzaktan Eğitim Sürecinin Değerlendirilmesi. Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü Dergisi, 468, 43-52.
- Yaman, Ç. (2007). Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Eğitim Teknolojileri Ve Multimedya Kullanım Becerileri. Sosyal Bilimler Araştırmaları Dergisi, 2, 291-313.